

A tartalomból:

Kezdetben volt az ige....	2
Áldott fáradság	2
"Énekelve adok hálát"	3
Evangélizáció	3
Mindennek oka van	4
Nyitott templom	4
Van orvosság?	5
Karácsonyi vásár	5
Tizenöt évesek vagyunk	6
Irodalmi emlékkör	7
Ifi klub	7
Templomunk 80 éves	8
Választás 2012.	8

Áldott ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2011. IV. szám

Ádvent 1. hete

Íme, Királyod érkezik, aki igaz és diadalmas.

Zak 9:9

Nincsenek tabuk – hangoztatják sokszor. Mindenről lehet beszélni. Valóban, mindenről beszélnek is, sokszor arról, és úgy, amiről és ahogy nem kellene. De olyan ritkán, olyan bátoritanul mondjuk ki, hogy nem vagyunk függetlenek. Uraink és gazdáink vannak. Széthulló gazdaságunk, az akaratlanul is ránk áramló információ-övezet azt mutatja: uraink és gazdáink vannak, és nem vagyunk jó kezekben. Kórházba aggodalommal siető vagy fekete ruhában járó embereken látszik: uraink és gazdáink vannak, és nem vagyunk jó kezekben.

Ebben a rabszolgasorsban jó hír, hogy igaz Királyunk, Jézus érkezik. Ő nem zsarnokosodik rajtunk, mint a pénz-isten. Nem biztos vesztes, mint az egészség-isten. Ő igaz és diadalmas. Ismerjük Őt, aki a jóval legyőzte a rosszat, aki szenvedésével és halálával legyőzte a bűnt. Ő érkezik hozzánk. Őt várjuk. S kívánjuk egyre nagyobb óhajattal: Jézus, Királyunk, hozd el uralmatat közénk!

Ádvent 3. hete

Készítétek az Úr útját! Az Úr jön hatalommal!

Ézs 40:3.10

Ünnepre készülünk. Többre, mint egy születésnap. Többre, mint Karácsony. Krisztus királyi uralmára készülünk.

Van valami jelképes abban, hogy erre az ünnepre éppen tél közepén gondolunk. A sötétségben a világosságra. Hidegben a szeretet fészke-melegére. A természet halott világában kiteljesedő életre.

Készülünk – hogy legalább bennünk és belőlünk áradjon szeretet. Legalább bennünk és általunk jusson érvényre az igazság. Legalább bennünk és általunk erősödjön a reménység.

Készülünk – hogy a közvetlen családban és a nagy családban, baráti körben és gyülekezetben minél többen megtapasztalják, milyen az, amikor Jézus uralma alatt élünk.

Készülünk. Ma még ez bizonyosan meg nem értéssel, vagy akár kihasználtsággal, megvetéssel jár. Hiszen nincs még itt Jézus uralma. Még csak várjuk azt.

Ádvent 2. hete

Egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejetekeket, mert közeledik a megváltásotok. Lk 21:28

Annyi mindenre felkapjuk a fejünket. Vajon közénk tartozik Jézus felhívása is? Annyi mindenre várakozunk. Így vagyunk a Jézussal való nagy találkozással is? Annyi mindenre vágyakozunk. Vajon a megváltásra is? Olyan sok mindenre vagyunk büszkéek. Talán Megváltónkra is? Fontos átgondolnunk ezeket a kérdéseket, hiszen két eljövétel között élünk: 2000 évvel ezelőtt Isten Jézus Krisztusban eljött a földre, és ugyanez a Jézus újra eljön ítélni élőket és holtakat. Amikor Urunk az ítéletet megelőző utolsó időkről beszélt tanítványainak, nem hallgatta el azok félelmetes voltát. De kétségbeesni sem engedte őket, hanem így szólt: „Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejetekeket, mert közeledik a megváltásotok”. Jézus, aki akkor végre mindenek Uraként jelenik meg, dicsőségebe emel majd mindenkit, aki várja és vágyja Őt, aki Megváltójaként dicséri és szolgálja Őt!

Ádvent 4. hete

Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek. Az Úr közel! Fil 4:4-5

„Az öröm a hit gyümölcse.” – írja Luther Márton. Ha valaki nem ismeri a kegyelmes Istent, aki Jézus Krisztusban megváltott bennünket a bűn és a halál rabságából, hogyan örülhetne az Úrban, és hogyan örülhetne az Ő közelségének? De aki hiszi, hogy a Betlehemben világra jött gyermek Jézusban maga az Isten lett emberré, hogy megmutassa nekünk szeretetét, aki hiszi, hogy a kereszten szenvedő Jézus a mi bűneink büntetését hordozta el, és aki hiszi, hogy a halálból harmadnapon feltámadott Krisztus ma is velünk van, az hogyan örülne mindenkor?

Ha a mindennapok gondjai, fájdalmas események következményei, hervadó életünk bajai megfakítják örömünket, térjünk vissza hitünk középpontjához: Jézus Krisztushoz! Ő a menyeyi öröm forrása! Ő az, aki a gondokkal küszködőknek erőt, a szenvedőknek enyhülést, az elmúlással szembenézőknek pedig biztos reménységet ad.

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. (Jn 1:1)

Az Ige, akiről János evangéliuma beszél, Jézus Krisztus, akinek születésén karácsonykor örvendezünk. Kisgyermek, aki szegényes istállóban született, akit édesanyja, Mária, bepólyált, és a jászolba fektetett, akihez igyekeztek a pásztorok. Ő az Ige, akiről János evangéliuma beszél, Jézus Krisztus. Születésének szegényes voltát alig győzi szavakba önteni Lukács evangélista. A késői nemzedékek hányszor megrekedünk itt, a kicsiny gyermeknél, a szegény istállónál! János evangélista egyenes szóval mondja el azt, amit Lukács az angyalok karával, Máté a napkeleti bölcsek imádatával fejez ki: A menny és föld Ura jött el hozzánk. **Az Ige Istennél volt.**

A menny és föld Ura jött el hozzánk. Nem az, aki a menny és föld Ura volt, hanem akiről azt valljuk az Apostoli Hitvallással: „**Fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbán**”. Ő tehát most is a menny és föld Ura.

János apostol is megjegyzi, amit ma sokan számon kérnek: „**A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt**” (Jn 1:10). Jézus hatalma csak a hit számára látható. A hit azonban látja és tapasztalja ezt a hatalmat, és örvendő örül, hogy Jézus hatalma alatt élhet.

A hit látja Jézus hatalmát, és hálát ad Istennek, hogy Jézus

hatalma alatt élhet.

Nem szeretünk hatalom alatt élni. Törekszünk a függetlenségre, a szabadságra. Azt azonban alig vesszük figyelembe, hogy látszólagos függetlenségünk közben mennyi kis istenség szolgálatába szegődünk. Csak néhányról tegyünk említést! A sors- és a szerencse-isten személytelenül és vakon vezetnek. A „csak egészség legyen” isten állandó félelemben tart. A „légymagot”, a „hagyd valakit magad után” elvárás-isten állandóan hajszol az elérhetetlen felé. A „mit szólnak hozzá”-isten, a főnökök és a szomszédok istene, állandó bűntudatot ébreszt bennünk. Akik hisszük, hogy Jézus Krisztus a menny és föld Ura, felszabadultunk minden más istenség hatalma alól. A hit látja Jézus hatalmát, és hálát ad Istennek, hogy Jézus hatalma alatt élhet.

Ebben az ünnepkörben Jézus királyi uralmának örvendezünk. A karácsonyfa pompája Jézus hatalmára emlékeztet. Milyen jó megőrizni a karácsonyfát legalább Vízkeresztig, hogy az új esztendő új kihívásai között is kíséreljen az örömhír: a menny és föld Urának, Jézusnak hatalma alatt élünk. Hozzá tartozunk, minden mástól szabadok vagyunk!

Bencze András

Áldott fáradtság

„Jézus az utazástól elfáradva, azonmód leült a forráshoz” (János 4:6 – Károli fordítás)

Kedves Testvéreim!

Este van megint. Szombat este. Fáradt vagyok. Ő, az a nyomorult emberi fáradtság, amelyet olyan jól ismerek. Mellém telepszik alkonyatkor: nagy, nehéz zsákot tesz vállamra, súlyos ólmot csurgat a kezembe-lábamba, s húz-húz lefelé...

Bánt ez a fáradtság. Otromba akadály lelkem és az Isten között. Elzsigasztja a lelkierőmet, megakasztja buzgalmam lendületét. Miért nem lehet az ember mindig friss, eleven, tettekre kész, ruganyos-akaratú?! – hogy így állhatna mindig Isten audienciájára...?!

Aztán elgondoltam: nem vagyunk-e mi a fáradtsággal sokszor úgy, mint a tanítványok egyszer Jézussal: rémnek nézték? (Mk 6:49) Pedig Ő volt, Jézus. S úgy találtam, hogy ha az ember elég alázatos tud lenni, akkor még a fáradtság is evangéliumi örömhírt tud jelenteni.

Igen, mert Jézus is elfáradt. Aki világot tart a kezében, és a csillagokkal labdázhat, egyszer úgy elfáradt az úton, hogy „azonmód leült”. Elcsigázott teste restelkedés nélkül azonmód leroskadott Jákób kútjának kávéjára. Úgy elaludt a hajóban, hogy még a vihar táncoltató ereje sem tudta felzavarni, s úgy elgyengült e kereszt alatt, hogy erőtlennül hullott Jeruzsálem utcaköveire.

Azóta a fáradtság szent dolog lett, mert Ő megszentelte. Jézus akkor volt leginkább ember, amikor elfáradt. Sohasem hasonlított jobban hozzánk, mint amikor az utazástól elfáradva, azonmód leült a kútárára.

De ez azt jelenti, hogy amikor fáradt vagyok, én is hozzá hasonlítok. Minden tisztességes fáradtságunk mélyén van valami titkos kapocs, amely ahhoz fűz bennünket, Aki fáradtságainkat is magára vette és hordozta. – Viseljük hát a fáradtságot szelíd békességgel, Vele... Érte, Aki értünk fáradt el halálosan...

Sőt! Gyakran tűnődik az ember, hogy mit adhatna Jézusnak? Mit helyezhetnék jóillatul az Ő láthatatlan paraszára? Most már megtaláltam az én estvéri áldozatomat. Csak azt adhatom Néki, ami az Övé, és csak az kedves Előttem, amit Ő megszentelt. A fáradtság az Övé volt, és megszentelte azt. Íme hát: felajánlom Néki fáradtságomat, gyengeségemet, kimerültségemet, szaporodó éveim letörtségét. Odateszem az Ő láthatatlan paraszára, mint a test porhüvelyének hallgatag hódolatát, halotti illatát... Ahogy Pál apostol írja a Korinthusiaknak – 2. Kor 2:16 – „a halál illatát”, amelyet azonban a feltámadott Jézus Krisztus az örök élet illatává tehet...

Ő, fáradt esték öröme..., átvirrasztott éjszakák letörtségének csendes sóhaja... ő, betegség, öregség és minden nyomorúság, amelyekben a test a maga módján a földi fáradtság halk jajszavait hallatja, Uram, köszönöm, hogy Néked ezek is kedvesek!

S tudom már, mivel lássam el magamat, amikor majd jön az utolsó, halálos fáradtság, amikor elnyúlt testemtől már semmi sem telik, egyetlen szó, egyetlen mozdulat, amikor a végző kimerültség győzedelmeskedik rajtam, és meghalok..., Uram, ki ezt is ismered, fogadd el majd ezt az utolsó fáradtságot is, mint kihagyó szívem szeretetének feléd szálló utolsó földi hódolatát! Amen.

Szabó József (evangélikus püspök, 1902-1986)

„Énekelve adok hálát”

(Zsolt 28, 7/b)

Evangelizáció

Gyülekezetünk énekkara 25 évvel ezelőtt alakult Bencze András fiatal lelkészünk biztatására Bányai Zsuzsanna, akkori kántor vezetésével. Az énekkari szolgálat célja az volt, hogy a még újnak számító énekeskönyvünk kevésbé ismert énekeit a gyülekezetnek megtanítsa, énekével vezesse, valamint az egyházi ünnepeket többszólamú művek megszólaltatásával gazdagítsa, az igében való elmélyülést segítse.

Megalakulás után a második évtől részt vettünk az évenként megrendezésre kerülő egyházmegyei kórustalálkozókon. Ezek az alkalmak segítették fejlődésünket zenei ízlésünk csiszolásában, kottaanyagunk bővítésében, a kórus összetartozásában. Később megyénkben több helyen énekelünk missziói szolgálatot végezve. Gyülekezetünk istentiszteleteit a rádió két alkalommal, az országos és helyi televízió egy-egy alkalommal közvetítette, amelyeken énekkarunk is dicsőítette Istent.

Tíz év óta már hangszeres fiatalok is csatlakoztak hozzánk énekkarunkat kísérve, a megszólalást színesítve.

Egyházmegyénket képviselve – felkérésre – három alkalommal vettünk részt egyházkerületi kórustalálkozón: Celldömölkön, Oroszlányban és Nemescsón. Ez utóbbit a legjobbnak járó Weltler Jenő plakettel jutalmaztak bennünket.

Az ökumenikus imahét bevezetése óta református, baptista, katolikus énekkarokkal együtt dicsérjük Urunkat, Istent. Válaszfalak dőlnek le, összetartó erő sugárzik az együtténeklések alkalmával. Nagyobb lélegzetű műveket adhatunk elő, amihez külön-külön a kórusok kevesek lennének. Jótékonyági hangversenyeken énekelünk együtt, egyre magasabb színvonalat elérve, ami kihat a saját kórusunkra is.

Próbáinkon a napi ige elhangzik a hozzá kapcsolódó gyülekezeti énekkel, így nem „csak” kórus, hanem élő közösség, amit Isten Lelke vezet. Egymás gondját, örömét megismerve imádkozunk egymásért az Úrtól tanult imádsággal. Kimondhatatlan az a békesség, lelki egyensúly, ami eltölti az embert egy-egy alkalom után. Ezt az érzést szeretnénk megosztani mindazokkal, akik szívesen énekelnek és csatlakoznak hozzánk. Hívogatjuk a férfiakat is! Be lehet ülni a próbáinkra megfigyelőként.

A közeljövőben Kaposvárra megyünk, adventi hangversenyre kaptunk meghívást. Igyekszünk eleget tenni minden felkérésnek, ahol Isten igéjét hirdethetjük.

Isten megáldotta szolgálatainkat, és megajándékozott az elmúlt 25 évvel. Ennek gyümölcseként megjelenik kórusunk lemeze, amelyen az egyházi év ünnepeihez kapcsolódó énekek hallhatóak. Bízom abban, hogy a hallgató lelki épülését szolgálja. Hálaival mondunk dicséretet november 27-én, vasárnap 16 órakor tartandó jubileumi hangversenyünkön, amikor szeretnénk Isten ajándékát továbbadni.

Csekéné Bányai Erzsébet

„Énekeljétek és mondjátok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjátok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindegyért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.” (Ef. 5. 19-20)

December 8. és 11. között evangelizációs igehirdetés sorozatot tartunk a gyülekezeti teremben.

De mi is az evangelizáció?

Egyházi programokban manapság igyekeznek ismertebb, divatosabb szóval kifejezni. Nyár elején felekezeti közti „Reménység-fesztivált” szervez a budapesti sportarénon egy ökumenikus csoport. Lelkészek számára rekreációs hetet tartanak. Mi hát az evangelizáció?

Ahogy testünkről gondoskodunk, ugyanúgy hitünknek is szüksége van arra, hogy napról napra tápláljuk. A napi étkezés – a folyamatos Biblia-olvasás, imádság és istentisztelet – mellett szükségünk van kúrára, megerősítő, tudatosan kiválasztott étkezésre. Ez az evangelizáció.

Az evangélium frissíti, megerősíti hitünket, hogy ellenállóbb legyen, hogy a nagyobb megterhelést jobban elviselje.

Adventben, karácsonyra készülve különösen is szükségünk van erre. Annyi hatás ér ilyenkor, az ünnepet feladattá, teherre teszi a sok külső és belső elvárás. Az evangélium, Isten életető igéje tudja megőrizni számunkra a Karácsonyt igazi ünnepnek.

Ezért hívjuk testvéreinket december 8-10 között esténként 18 órakor és december 11-én vasárnap fél 11-kor evangelizációs sorozatunkra, amelyet ebben az évben Fehér Károly nyugalmazott lelkész tart.

Reményik Sándor: Azt mondják...

Weress Margitnak

Azt mondják, hogy fényt hintek szerte-szét
- Én olyan sötétnek tudom magam. -

Azt mondják, köszöntésem: békesség.
- S be nyugtalan vagyok, be nyugtalan! -

Azt mondják, dalom ír és enyhülés,
És több, mint szépség: jócselekedet.

- Bennem dúl a magamra-ismerés,
S meaculpázva verem mellemet. -

Azt mondják, aki találkozik vélem,
Hogy tőlem ő kapott ajándékot.

S én tehetetlen, sajgó kinnal érzem,
Hogy mindenkinek adósa vagyok. -

Ó, Barátaim, ha egy fénysugár
Lelketekig hullt, át a lelkemen:

Nem enyém az a fény, csak bennem jár.
Istennek köszönjétek, - ne nekem!

Mindennek oka van!

Valamikor 2003. végén született meg bennem a döntés, hogy teológiai tanulmányaim mellett elkezdem a győri Széchenyi István Egyetem általános szociális munkás szakát. Vakmerő gondolat volt két nappali egyetemi képzést vállalni két különböző városban. Valami mégsem hagyott nyugodni. Szükségét éreztem annak, hogy kitörjek abból a burokból, amelyben felnöttem, kilépjek az egyház falain kívülre, és megismerjem azt a világot, ahova Jézus Krisztus szolgálni küld bennünket. 2004. szeptemberében szociális munkás hallgatóként ültem az iskolapadban, és már az első héttől kezdve gyűjtöttem a tapasztalatokat a kötelező és önként vállalható terepgyakorlatokon.

Ma sem értem egészen, hogyan is sikerült elvégeznem mindkét iskolát. Teljesen biztos vagyok abban, hogy csak azért sikerült, mert Isten így akarta. Először azt gondoltam, hogy mindaz, amit a szociális munkás képzésen tapasztalok és tanulok, csak abban lesz segítségemre, hogy a hagyományos lelkeszi feladatokat minél jobban ellássam. Azonban ahogyan telt az idő, egyre világosabb lett a számomra, hogy szociális munkás diplomámmal többet is tehetnék. Az utóbbi években folyamatosan alakulnak egyházunkban a szeretetintézmények és szeretetszolgálatok, és mindig nagyobb szükség van a szakemberekre. Emellett pedig igen fontos, hogy egyházunk ne csak szakmailag nyújtson kiváló szolgáltatást, hanem munkánk legyen igazi diakónia, azaz szeretetszolgálat!

Mielőtt Szemerei János püspök a Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezetbe küldött beosztott lelkeszi szolgálatra, komolyan felmerült a lehetősége annak, hogy tanulmányaim befejezése után nem csak lelkeszként, hanem egyházunk Diakóniai Osztályának munkatársaként is tevékenykedni fogok. Ez év májusában még azon tépelődtem, hogyan is kellene döntenem. Ebben az időszakban találkoztam Bencze Andrással, akit akkor még alig ismertem, és számomra meglepő módon kemény megjegyzést tett, körülbelül ezekkel a szavakkal: Diakónia, jó, jó, de miért egy irodában az íróasztal mögött?!

Most már itt élek és szolgálom a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközségben, és mögöttem van az a pillanat, amittől kezdve biztosan tudtam, hogy ez az én utam. Hála Istennek, hogy Püspök Úr és a gyülekezet is jónak látta és támogatta ezt az irányt! Az egyház szeretetszolgálatára iránti elkötelezettségem azonban nem változott! Elhagyhatatlan feladata minden gyülekezetnek a diakónia! És ezt itt Székesfehérváron sokan tudják! Ezért működik gyülekezetünkben a Kuckó Családi Napközi, méghozzá szeretettel teli légkörben! És ezért merült már fel többször is az a gondolat, hogy az idősekkel kapcsolatban is feladatunk van.

Most azt mondhatom: végre ezen a területen is haladunk a megvalósítás felé! A következő év első felében szeretnénk beindítani a házi segítségnyújtás szolgálatát gyülekezetünkben. Ennek érdekében folyamatosan egyeztetünk a Diakóniai Osztály munkatársaival, hogy az egyház törvé-

nyeivel összhangban intézményt alapíthassuk, majd elindíthassuk a világi engedélyeztetést is.

Várjuk a Testvérek segítségét abban, hogy közösen megtaláljuk gyülekezetünkben és környezetünkben azokat az időseket, akik részben még képesek ellátni magukat, de szükségük van napi 1-4 óra gondozásra otthonukban. A szociális gondozó segítséget nyújt például a személyi higiéniával kapcsolatos feladatokban, házimunkában, bevásárlásban, orvosi ellátáshoz való jutásban, és ügyintézésben is. Ezek mellett pedig fontosnak tartjuk a beszélgetés és a lelkeszszel való találkozás lehetőségének biztosítását is.

Hiszem, hogy mindennek oka van. Annak is, hogy szociális munkás lettem, annak is, hogy a Diakóniai Osztály helyett a lelkeszséget választottam, annak is, hogy a Székesfehérvári Gyülekezet évek óta gondolkodik arról, hogy ellátást nyújtson idősek embereknek, és annak is, hogy ezek a dolgok most mind együtt vannak. Imádkozzunk és tegyünk mindannyian azért, hogy ez az együttállás gyülekezetünk javára váljon!

Lázárné Tóth Szilvia

Lecsőfesztivál - nyitott templom

Immáron negyedik alkalommal nyitottuk ki templomunkat a nagyszabású városi rendezvény - a Lecsőfesztivál - napján. Szeptember 24-én 10 órakor szélesre tártuk az ajtót. Mint mindig, most is a Missziói Kör asszonyai vállalták az ügyeletet. Kétóránkénti váltással 2-2 asszonytestvérünk kalauzolta lelkesen a látogatókat. Ebben az évben mi sem maradtunk ki a lecsó evésből, mert ráérő asszonyaink finom lecsót főztek számunkra a gyülekezeti ház konyháján. A látogatók pedig egyre többen érkeztek az ország minden részéből, de külföldiek is jöttek. Sőt, nem egy esetben közvetlen a szomszéd lakótelepről olyanok, akik még nem jártak templomunkban. A délutáni órákban kántorunk, Szebik Attila orgona bemutatót tartott. Az orgona hangjai még több embert csábítottak be. Attila segítségével az orgona belsejébe is betekinthettek az érdeklődők. Eredetileg 18 óráig terveztük a nyitva tartást, de végül 19 óra 15-kor hagyta el az utolsó vendég a templomot. A nap végén kissé fáradtan, de jóleső érzéssel nyugtáztuk, hogy több mint 200 látogatónk volt, érdemes volt kinyitnunk Isten házát. Ezúton is szeretném megköszönni asszonytestvéreink lelkes szolgálatát és természetesen a finom ebédet is. Zárásként még egy gondolat: a nagy érdeklődésre való tekintettel egyéb hasonló volumenű városi programok esetén is érdemes lenne kinyitnunk a templomot.

Pirka Lajos gondnok

Van orvosság? Hol?

Napjaink gyorsuló világában országok, nemzetek, közösségek, egyházak és az egyének többsége tengernyi bajjal küszködik. Mivel ezeket felsorolni is hosszú lenne, sűrítjük őket a növekvő kiszámíthatatlanság és az ebből fakadó félelmek köré.

Az egyházak világában az elmúlt diktatúra előírt ateizmusát, és a szekularizációt felváltja az ezeknél kártékonyabb, alattomos, álcázott és lopakodó lélek és erkölcsrombolás:

a neoliberalizmus, kizárólagos individualizmusával, anyagiasságával, gátlástalan extraprofit elvűségével.

Céljai és eszközei a lélek és a szellem kiüresítése, a kultúra elbulvárosítása és legfőképpen a tradicionális értékek és eszmények: Isten, haza, család, munka, tisztesség, közösségek gyengítése, lejáratása.

Mindezekért kiemelten időszerű az emberiség örök vágya, Tamási Áron gyönyörű megfogalmazásában:

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”

Ki ne ismerné és áhítozná az igazi otthon melegét, meghittségét, biztonságát, nyugalmát – semmihez nem hasonlítható és semmivel nem pótolható erejét. Ezért válik napjaink időszerű vágyává ennek kiterjesztése, hogy **OTTHON** legyünk a családjunkban, a házasságunkban, a munkahelyünkön (már ha van egyáltalán). Örömeinkben és sikereinkben, de kudarcaink és szomorúságaink feldolgozásában is.

Legyünk **OTTHON** álmainkban és vágyainkban, de az ébredéseinkben is, és legfőképpen a **MINDENNAPI CSELEKEDEINKBEN**.

„Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói!”

(Jakab 1, 22)

Helyénvaló a kérdés, hogyan tudjuk mindezt megvalósítani, és hol? Reményik Sándor nagy evangélikus költőnk ezt írta egyik költeményében 1919-ben, Erdély elvesztésének tudatában:

*„...Legyen az erdő akármily setét,
Csak el ne engedjük egymás kezét...”*

IGEN! És ne csak el ne engedjük, hanem keressük is és minél többen és minél többek kezét.

Növekedjenek közösségeink és bennük a belső kohézió! Mit üzent II. János Pál?

*„Ne féljete! Nyissátok ki, sőt tárjátok szélesre a kaput
Krisztus előtt!”*

Gyülekezetünk kapuja és alkalmi mindenkor és mindenki számára szélesre táratik.

(Istentiszteletek, bibliaórák, ifjúsági foglalkozások, Idősek klubja, irodalmi kör, szeretetvendégségek, énekkar, missziói kör, lelki segélyszolgálat, stb.)

„Kérjete és adatik, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyitattik nektek” (Lukács 11, 9)

Weöres Sándor írja:

*„Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás,
alattad a föld, feletted az ég,
benned a lét.”*

Van tehát orvosság? Hol van?

Bizony van, mégpedig **BENNED!** Csak **NE FÉLJ!** és **HASZNÁLD A LÉTRÁDAT!**

*„Mindezek fölé pedig öltöztet fel a szeretetet,
mert az tökéletesen összefog mindent” (Kol. 3,14)*

Clement Lajos presbiter

Jabbok révénél

Én Istenem, ki ezüst fellegekben
Trónolsz s csupa fenség vagy és titok:
Nézd elvesztettem mindent, mit szereztem;
Körülvesznek félelmek és kínok.

Jabbok sötétlő révén át kell mennem,
De sejtem már, hogy kivel harcolok.
Kemény kezek ütése zúg felettem,
Néha, mint megvert állat vinnyogok.

Csípőm kimarjult, a tusa kegyetlen,
De százszor és ezerszer újra kezdem,
Hogy megnyíljanak a bezárt egek.

Még Jákob vagyok, csaló a szemedben,
De köntösöd szélét el nem ereszttem
Uram, míg meg nem áldasz engemet.

R. Erzsébet
(1957)

Meghívó a karácsonyi vásárra

A hagyományokhoz hűen ismét megrendezi a Missziói Kör a karácsonyi vásárt.

Egész évben szorgalmasan dolgoztunk, készítettünk hímzett terítőket, horgolt terítőket, karácsonyi díszeket, apró kedves ajándékokat, kötényeket. Reméljük, sokan megtekintik

a vásáron kiállított munkáinkat, és vásárlásukkal, adományukkal segítik a jótékonyági célok megvalósulását. Ahogy eddig is minden évben, most is a vásár bevételéből több helyre szeretnénk adományt adni.

A karácsonyi vásár megnyitása **2011. december 4-én 9 óra 30 perckor lesz a Gyülekezeti Teremben.**

Szeretettel várjuk a Gyülekezet Tagjait és minden kedves érdeklődőt!

Pirka Lajosné

Tizenöt évesek vagyunk (lettünk!)

Tizenöt év – egy teenager kora, amelyben számos szép dolgot, az élet sokszínűségét is meg lehet tapasztalni. Hadd adjam tudtára mindenkinek, hogy 15 évesek lettünk, a Nyugdíjas Klubban születésnapot ünnepelünk.

A véletlen úgy hozta, hogy annakidején személyesen megkeresett a Karitasz Nyugdíjas Klub, hogy lenne-e kedvem egy klubvezetői tanfolyamon részt venni Szombathelyen, a Katolikus Továbbképző Intézetben. Megvallom őszintén, nagyon örültem ennek a lehetőségnek, és lelkesünkkel megbeszélve a dolgot, jelentkeztem. Így, a már régóta dédelgetett terv megvalósult, 1996. október 14-én megalakítottuk gyülekezetünk idős csoportját, amely a Hit-Remény-Szeretet nevet viseli. A taglétszám 15 fő.

Ez a kis csoport - a nevéhez hűen - ebben a szellemben él, viselkedik, munkálkodik. A klub összejövele havonta egyszer, minden hónap első hétfőjén történik. Célja, hogy az idős, egyedülálló és családban élő hívő testvéreink – felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül – szűk csoportban közösséget alkossanak, ahol programok keretében beszélgethetnek, elmondhatják egymásnak problémáikat, megoszthatják örömeiket. A lényeg, hogy segítsék egymást, jól érezzék magukat.

Csodálatos érzés megtapasztalni a közösség erejét, szeretetét, az egymás iránti tiszteletet, figyelmet. Büszkék vagyunk egymásra. Minden alkalommal érezzük az Úr Jézus jelenlétét, és azt, hogy „csodásan működik”. Ez a tudat egy fantasztikus atmoszférát teremt a közösségben belül.

Sajnos, a 15 év alatt sokan eltávoztak közülünk, ők már a mennyei Atya szeretetét élvezik. Vannak, akik betegségük miatt nem tudnak eljönni közénk, de ennek ellenére nem veszítjük őket szem elől.

Évekkel ezelőtt felvettük a kapcsolatot a budapesti Kelenföldi Gyülekezet nyugdíjas klubjával, és időnként baráti-testvéri látogatást teszünk egymás gyülekezeteinél. Ez év nyarán mi, fehérváriak látogattunk Kelenföldre, amely nagy élményt nyújtott számunkra. Tavasszal őket várjuk, hogy ez a sok éves testvéri barátság még jobban elmélyüljön.

2002-ben kapcsolódtunk a Nyugdíjas Klubok és Idősek „Életet az éveknek” Országos Szövetségéhez (Budapest) és tagjai vagyunk a Fejér Megyei Szövetség Nyugdíjas Szervezetének is. Ez a szervezet sokféle programot ajánl, és megemlékezik az anyák napjáról, a nőnapról és „idősek világnapjáról”-ról is ünnepség keretében. Korábban szerveztek egy több részből álló Idősek Akadémiája előadás sorozatot, amely betekintést nyújtott a jelenlegi egészségügyi, kulturális, gazdasági helyzet alakulásába és különböző jogi témák helyzetébe. Érdekes előadást hallottunk a bűnmegelőzésről is, ahol hasznos tanácsokat kaptunk a Rendőrség hivatalos személyétől. A Fejér megyei szervezet időnként a klubvezetőknek is tart értekezletet, fórumot.

Ezúttal is kaptunk meghívást a november 14-i előadásra, mely az idősek Székesfehérvár életében betöltött szerepével és helyzetével foglalkozik. Úgy gondolom, ezek fontos rendezvények, hisz sok-sok információhoz juthatunk, amelyek az idősek hasznára válnak.

Talán sikerült összefoglalnom kis csoportunk széleskörű tevékenységét. Már többször felvettem a gyülekezőnek a kérésemet: aki kedvet érez eme kis csoporthoz csatlakozni, bátran tegye meg, nagy szeretettel várjuk. A kis létszámot gyarapítani kell, hogy továbbra is fennmaradjunk és gyülekezetünk hasznára legyünk. Köszönöm csoportunk minden tagjának szeretetét és sok értékes munkáját.

Ezúton kívánok minden nyugdíjas tagtársamnak jó egészséget, békességet-boldogságot. Isten éltesse bennünket még sokáig!

Szeretettel: Kárász Lajosné
Nyugdíjas Klub vezető

Ölbey Irén: Adventi hajnal

Zihál a szél s megfagy a sóhaj,
a felhő fenn hajó raj.

Könyörtelen, vad téli éjjel,
az út a messzeségbe vész el.

De lángruhában száll az angyal
s lila sugárral gyúl a hajnal.

Adventi hajnal, zeng és árad
a lélekből a tiszta bánat.

S a vágy zokog és zsolozsmázik
s harsog az Isten trónusáig.

Sikolt a könnyes antifóna,
hogy jöjjön a szépséges óra,

harmatozza az Úr, az áldott,
a békét és az igazságot.

Táruljon ki a Menny, a fénydús
s szülessék meg a drága Jézus.

Ölbey Irén (1902-1987): dögei születésű író, költő, műfordító.

Visszatekintés a „Dr. Molnár Gyula Irodalmi Emlékkör” két és fél éves tevékenységére (2009. március 19. – 2011. október 20.)

„Minden nemzetnek fő kincse a nyelve.

Bármit elveszíthet, visszaszerezheti, de ha nyelvét elveszíti,
Isten se adja vissza többé.

Aki a jó magyar szót elhagyja az idegenért, akinek a korcs magyar szó nem fáj, hazaáruló „

(Gárdonyi Géza)

Gárdonyi Géza kemény, de igaz szavaival kezdem a „Dr. Molnár Gyula Irodalmi Emlékkör” megalakulása óta eltelt több mint két és fél éves időszakra történő visszatekintést. Teszem ezt azért, mert hisszük, hogy amikor havi rendszerességgel összejövünk szép versek olvasására, és hallgatására, talán ha keveset is, de teszünk valamit a szép magyar nyelv továbbéléseért. Tudjuk, hogy ez elsősorban a költők érdeme, akik szép magyar nyelven, szép verseket írtak. A mi szerepünk csak annyi, hogy a bő választékból jól válogassunk.

A 2009-es első – ismerkedő és programkialakító – találkozás óta 22 alkalomunk volt, de szinte nem volt hasonló élményt nyújtó esténk. Az első alkalomok kötetlen programjai, amikor a résztvevők a nekik kedves verseket hozták éppúgy értékesek voltak, mint amikor áttértünk egy-egy konkrét költő életművének, főként verseinek megismerésére. A magyar klasszikusaink közül több mint tíz olyan költővel foglalkoztunk, akik már nem élnek (Balassi Bálinttól, Dsida Jenőig)

Ma élő költők is szerepeltek programunkban (Csoóri Sándor, Fésüs Éva, Varró Dániel). Közülük Schrenk Éva Székesfehérváron élő költő, a református egyház gyülekezeti újságának szerkesztője, maga is jelen volt a róla szóló estén. Költészetét személyesen mutatta be, verseinek felolvasásában a kör tagjain kívül maga is részt vett. Az ő közreműködése óta bővült az irodalmi kör református testvérekkel is, több alkalommal megtisztelt bennünk Tóth Sándor nyugalmazott református lelkész is.

Három alkalommal tartottunk rendkívüli összejövetelt, mindhárom felemelő és meghitt együttlétként éltük meg.

- Molnár Gyuszi bácsi (Az Irodalmi Kör névadója) halálának 5. évfordulója

- Rendkívüli irodalmi kör (Mártika, Molnár Gyuszi bácsi felesége, 80 éves)

- Rendkívüli irodalmi kör (Hálaadás Bencze András lelkészünk 25 évvel ezelőtti beiktatásáért)

Nagy előrelépésnek tekinthetjük, hogy az utolsó négy alkalommal, kedves és jelentős személyek - mondhatjuk, hogy az irodalom szakértői - is részt vettek, az irodalmi kör havi alkalmain. Dr. Bakonyi István irodalomtörténész és Bobory Zoltán a Vörösmarty Társaság elnöke, aki maga is előadóművész és verseket is ír. Bakonyi István tanár két alkalommal is vezette, előadásával színesítette az estet (Németh László és Csoóri Sándor est). Bencze András tiszteletére rendezett „rendkívüli irodalmi kör” alkalmával Bobory Zoltán saját versét, Bakonyi István pedig József Attila, Nincs kegyelem című versét olvasta András köszöntésére.

Mind a 22 alkalmat nem lehet most részletesen leírni, bár

mindegyik arra érdemes lenne. Bízom abban, hogy ezzel a visszatekintéssel sikerült bemutatnom a Molnár Gyula Irodalmi Kör tevékenységét, egyúttal az érdeklődést is felkeltettem, hogy újabb résztvevőket nyerjünk az ezután következő alkalomokra. Irodalmi körünk nyitott, minden érdeklődőt szeretettel várunk.

A továbbiakban is szeretnénk a Gárdonyi Géza által megfogalmazott intelmet szem előtt tartva, a tartalmas, szép gondolatok továbbélését szolgálni. Evangélikus gyülekezetünk egyik csoportjaként működve, elkötelezetten képviseljük a vallásos irodalom megismerését és az érdeklődőkkel történő megismertetését.

Ebben a szolgálatban mutatnak utat névadónknak, Molnár Gyuszi bácsinak versbe foglalt szavai:

„A melegem nem az enyém,
Továbbadásra kaptam én.
Megfordított energia –
Úgy árasztja Isten Fia,
Hogy aki másnak egyre ad,
Magának mindig több marad,
S ha tovább semmit nem adok,
Akkor én is csonttá fagyok.”

Prépost Károly
az irodalmi kör egyik
rendszeres résztvevője

Ifi klub – a mi helyünk

Itt a tél. A késő buszok és vonatok évszaka, a buszváróban vagy az állomáson való fagyoskodás ideje. Jól tudja ezt mindenki, aki tömegközlekedéssel jár iskolába vagy munkába.

Milyen jó lenne egy hely a városunkban, ahova délutánonként betérhet minden fiatal, ha inna egy meleg teát, ha nincs hova mennie az iskolai foglalkozás és a busz indulása között, ha szívesen játszana a barátaival, ha megnézné az emailjeit, vagy éppen tanulással tenné hasznossá a várakozás idejét! Szükségük van a fiataloknak egy befogadó helyre, ahol nem kell feltétlenül csendben maradniuk, sem vásárolniuk vagy fizetniük, csak azért, hogy felmelegedhessenek, és közösségben legyenek. És szükségük van a szülőknek is a tudatra, hogy gyermeküknek van hol eltölteniük az üresjáratokat, biztosított felnőtt felügyelet mellett, mégis szabadon.

Pontosan ezt a célt szolgálja az Ifi klub, amelyet gyülekeztetünk házunk alagsorában szeretnénk kialakítani és működtetni hétköznap délutánonként! Várjuk a fiatalokat, akik nem akarnak több felesleges üresjáratot és fagyoskodást! És várjuk a felnőtteket, akik szívesen rájuk áldoznak hetente egy-egy délutánt!

Templomunk 80 éves !

A hírmondónk előző számában templomunk építésének és felújításainak jelentősebb eseményeiről tettem említést az évforduló kapcsán.

Most a tervezésről és az előttünk álló feladatokról szeretnék tájékoztatni, gondolkodtatni és mozgósítani testvéreimet.

A kivitelezésben járatos vállalkozókkal, festőkkel, asztalosokkal az elmúlt hetekben alaposan szemrevételeztük a templom belső terét. A 16 éve történt renoválás óta bizony jelentősen kopott, repedt és fakult a vakolat.

Közvetlenül a szentélyünk mellett elhaladó nehéz gépjárművek által keltett rezgések, valamint az esetleges alapozási hiányosságok miatt a vakolati repedések megjelentek, néhol pókhálószerűen, másutt mélyebben több milliméter vastagságban.

Ezek egyszerű gletteléssel, csiszolással tartósan nem szüntethetők meg. Szükség van a festés előtt a vakolat javítására és célszerűnek tűnik a repedések átfedése egy vékony üvegszövet háló vakolatba ágyazásával. Reménységünk, hogy a megerősített felület hosszabb időtartamot bír az elkövetkező évtizedekben.

Tervezünk a templom földemére hőszigetelést borítani 20 cm vastagságban, mert egy későbbi pályázati lehetőséget megragadva, gondolkodhatunk a padok alatti tér fűtésének olcsóbb, megújuló energiával történő megvalósítására is. Ennek a célját szolgálja az ablakok cseréje jó hő és hangszigetelő képességekre.

A jelenlegi ablakok műszaki paraméterei nem biztosítják a szellőztethetőséget és a takaríthatóságot sem, valamint az egyrétegű üveggel, a külső acél kerettel abszolút hőhidas szerkezetek. A főbejárat és sekrestye ajtók is felújításra szorulnak, mert alig lehet kinyitni és a felületük repedezett, töredezett állapotú.

Kérem a gyülekezetünk tagjait, hogy ezen munkákhoz ismeretségi körükhöz tartozó, megbízható vállalkozók ajánlásával, építő javaslataikkal segítsenek.

A megvalósításban szükség lesz a kétkezi szolgálatra is 2012. év tavaszán.

Ezt a felújítási programot az Egyházmegyéhez benyújtott pályázatunkban fogalmaztuk meg, kérve és remélve az anyagi támogatást. Sikeres és értékelhető pályázatunk csak abban az esetben lesz, ha az adományokból összegyűjtjük az önrészt és ezáltal bizonyítjuk a gyülekezet egyöntetű támogatását és elszánását.

Mindez nem valósulhat meg Isten akarata nélkül, mert hiába fáradnak az építők, ha Atyánk áldása nincs a tervünkön. Kérem ezért kedves Testvéreimet, hogy imádságban hordozzák templomunk belső felújítását és a gyülekezet hitéleti megújulását, elmélyülését is, mert az építés hiábavaló, ha nem a közösség erősödését, számszerű bővülését szolgálja.

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Kiss László
felügyelő

Választás 2012.

Evangélikus Egyházunk törvénye szerint általános „tisztújító” választás lesz a gyülekezetektől a magasabb egyházi testületekig a következő év elejétől kezdődően.

A székesfehérvári gyülekezetünkben a tisztségviselők és a presbitérium tagjainak megválasztása történik január és február hónapban.

Három tagú jelölő és szavazatszámoló bizottság szervezi és irányítja a választást. A jelölés időtartamát, a választás menetrendjét a vonatkozó törvények és a gyülekezeti SZMSZ határozza meg, amit hirdetés által, valamint internetes elérhetőségen keresztül hozunk nyilvánosságra rövid időn belül.

Az egyházi törvénykönyvből az alábbiakban kivonatolt fejezetek azon kötelezettségeket és jogokat rögzítik, amelyek a megválasztandó tisztségre jelölt és azt betöltött személynek vállalnia és teljesítenie kell Isten iránti hittel, elkötelezettséggel és hűséggel.

Egyházközségi presbitérium

22.§ (1) Az egyházközségnek, illetve részeinek általános hatáskörű képviseleti testülete a presbitérium, amelyet a közgyűlés választ konfirmált tagjai közül.

(2) A presbitériumnak hivatalból tagja az egyházközség összes tisztségviselője. A több közigazgatási területen fekvő egyházközség esetében minden tisztségviselő hivatalból a saját egyháza (gyülekezete) presbitériumában tag. A presbitérium választott tagjainak száma hatnál kevesebb és negyvennél több nem lehet. A beosztott lelkipáterrel joggal vesz részt a presbitérium ülésein.

(3) A presbitérium azon tagját, aki az írásban összehívott presbitériumi ülésről – egy választási cikluson belül – 3 alkalommal kimentés nélkül távol marad, tisztségéről, testületi tagságáról lemondottnak kell tekinteni.

23.§ (1) A presbitériumot szükség szerint, de évente legalább 4 alkalommal össze kell hívni. A presbitériumot az egyházközségi elnökség hívja össze, kivéve azokat az eseteket, amelyekben a törvény ezt a jogot az egyházmegyei elnökségnek biztosítja. Leányegyházban a presbitériumi ülést a lelkész és a leányegyház gondnoka hívja össze.

Társult egyházközségek presbitériumának összehívását a társulási egyezmény szabályozza.

(2) A presbitérium tagjai egynekgyedének írásban előterjesztett kérelmére az elnökség köteles 15 napon belüli időpontra presbitériumi ülést összehívni.

(3) A presbitérium tagjainak egynekgyede, de legalább 5 fő írásban kezdeményezheti az egyházmegyei elnökségnél általa vezetett presbitériumi ülés összehívását. Az egyházmegyei elnökség – az egyházkerületi elnökség egyidejű értesítésével – dönthet az ülés összehívásáról.

(4) A presbitériumi ülés időpontjáról, tárgyról és napirendjéről a presbitérium tagjait tájékoztatni kell. A presbitérium tagjai jogosultak a döntéshez szükséges iratokba betekinteni vagy szóbeli tájékoztatást kérni, illetve előzetesen írásos

hozzászólást benyújtani.

(5) Az egyházközségi presbitérium ülését az egyházközség elnökségének tagjai vezetik, kivéve azokat az eseteket, amelyekben a törvény ezt a jogot az egyházmegyei elnökség tagjainak biztosítja.

(6) A határozathozatal rendjét külön törvény szabályozza.

(7) A presbitériumi ülésről jelenléti ívet és jegyzőkönyvet kell vezetni. A jegyzőkönyvet az elnökségnek, a jegyzőnek és 2 jelen lévő, erre a feladatra felkért presbiternek kell hitelesítenie.

24.§ Az egyházközségi presbitérium hatáskörébe tartoznak mindazok az ügyek, amelyek nincsenek a közgyűlés, illetve a képviselő-testület hatáskörébe utalva, így különösen az alábbiak:

a) Részt vesz az egyházközség lelki, szellemi és anyagi életének szervezésében, irányításában és felügyeletében. E célból bizottságokat hozhat létre, amelyek a presbitériumnak beszámolási kötelezettséggel tartoznak, javaslataikat a presbitérium hagyja jóvá, munkájukért a presbitérium felelős.

b) Eljár az egyházközségi lelkészi állás betöltésénél a törvény előírásai szerint, és dönt a helyettes lelkész javadalmazásáról.

c) Előkészíti az egyházközségi közgyűlést, illetve a képviselő-testületi ülést. Végrehajtja a közgyűlés, illetve a képviselő-testületi ülés határozatait.

d) Magasabb egyházkormányzati szintek tisztségviselőinek megválasztása előtt az egyházközség nevében javaslatot tesz az illetékes jelölőbizottságnak.

e) Tárgyalja és jóváhagyja az évi költségelőirányzatot, felülvizsgálja és jóváhagyja az egyházközségi számvevőszék jelentése után az éves beszámolót.

f) Intézkedik az egyházi épületek és egyéb ingatlanok állagmegóvása, karbantartási munkálatai és hasznosítása ügyében, dönt a kisebb beruházásokról, beszerzésekről, a közgyűlés által megállapított értékhatáron belül.

g) Dönt az egyházközségi alkalmazotti álláshelyek létesítéséről és a bérezésről. Határozatlan idejű megbízást ad a nemlelkészi egyházi munkásoknak.

h) Amennyiben erről egyházközségi szabályrendelet másképp nem rendelkezik, megválasztja az igazgatólelkészt.

i) Ellátja a lelkészi díjlevéllel kapcsolatos feladatait.

j) Ellátja az intézményekkel és azok igazgatótanácsaival kapcsolatos feladatait

Az egyházközség tisztségviselői

32.§ (1) Az egyházközségi közgyűlés az önkormányzati feladatok ellátására és az egyházközség működésének biztosítására tisztségviselőket választ. Az egyházközség kötelessége gyülekezeti (parókus) lelkészt, felügyelőt, gondnokot, számvevőszéki elnököt, jegyzőt, pénztárost, és lehetőség szerint kántort választani. Szükség szerint 2005. évi IV. törvény egyházközségi szabályrendeletben meghatározott feladatkörrel egyéb tisztségviselőket is választhat.

(2) Több közigazgatási területen fekvő egyházközségben az egyházközségi részek a vonatkozó törvények szerint önállóan választanak vagy választhatnak tisztségviselőket, akik hatáskörüket az egyházközség illetékes részében gyakorolják, és akik az egyházközségi presbitériumnak hivatalból tagjai. Feladatkörükről és jogaikról az egyházközségi közgyűlés külön is rendelkezhet.

33.§ A gondnok, a pénztáros, illetve az egyéb tisztségviselők feladatkörét, illetve a kántori szolgálatot alkalmazottak, munkaviszonyban álló tisztségviselők, illetve önkéntes munkások is elláthatják. A kántori szolgálatot szolgálati jogviszonyban is el lehet látni.

Nemlelkészi tisztségviselők

36.§ (1) A gondnok az a rendezett életvitelű közgyűlési tag, akit az egyházközségi közgyűlés meghatározott időtartamra, de legfeljebb 6 évre az egyházközség anyagi és dologi természetű ügyeinek intézésére választ.

(2) Különböző feladatok elvégzésére feladatkörük meghatározásával több gondnok is választható.

37.§ (1) A kántor az a rendezett életvitelű közgyűlési tag, akit az egyházközségi közgyűlés választ, hogy a lelkész munkatársaként az egyházközség területén az egyházi ének és zene vezetésének szolgálatát ellássa. A kántor választása 6 évre szól, amennyiben erről az egyházközségi közgyűlés másképp nem rendelkezik.

(2) Az egyházközségben folyó egyházzenei szolgálat kérdéseit külön törvény szabályozza.

38.§ Az egyházközségi számvevőszéki elnök az a rendezett életvitelű egyházközségi tag, akit az egyházközségi közgyűlés választ, hogy a 3-7 tagú, választott számvevőszékkel az egyházközség pénzkezelését és számadásait ellenőrizze, arról jelentést tegyen, illetve szükség esetén eljárjon.

39.§ Az egyházközségi jegyző az a rendezett életvitelű közgyűlési tag, akit az egyházközségi közgyűlés választ, hogy a közgyűlések, képviselő-testületi ülések, valamint a presbitériumi ülések jegyzőkönyveit vezesse.

40.§ Az egyházközségi pénztáros az a rendezett életvitelű egyházközségi tag, akit az egyházközségi közgyűlés választ, hogy az egyházközség pénzkezelését és gazdasági ügyintézését végezze.

Egyéb tisztségviselők

41.§ Az egyházközségi közgyűlés bizonyos feladatok ellátására

egyéb tisztségviselőket (gyülekezeti munkatárs, hitoktató, pedagógus, jogtanácsos, könyvtáros, levéltáros stb.) is választhat. Feladatkörüket és megbízatásuk idejét egyházközségi szabályrendelet határozza meg.

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész
Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

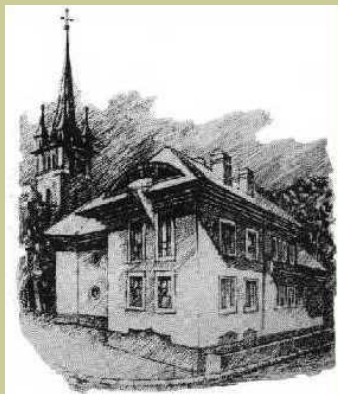
bencze.andras@lutheran.hu

Lázárné Tóth Szilvia beosztott
lelkész

Mobil: (06) 20 824 4238

E-mail:

tothszilvia83@gmail.com

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Az alkalmakról bővebb információ a lelkési hivatalban kapható.

Székesfehérvár

december 4. vasárnap 9,30h adventi vásár a missziói kör szervezésében

december 5. hétfő 14h a nyugdíjas klub adventi alkalma

december 8-10. csütörtök-szombat 18h evangélizációs sorozat, igét hirdet Fehér Károly nyugalmazott lelkész

december 10. szombat 15,30 h adventi készülődés, családi kézművesség

december 11. vasárnap 10,30h az evangélizációs sorozat záró alkalma

december 18. vasárnap 18h adventi zenés áhítat, vezényel: Szebik Attila

december 20. kedd 15h a missziói kör karácsonya

december 23. péntek 9h karácsony angyaljárás – gyermekek és fiatalok meglátogatják idős testvéreinket

december 24. Szenteste 16h istentisztelet a hittanosok szolgálatával

december 25. és 26. Karácsony 10,30h istentisztelet

december 31. Szilveszter 18h évbúcsúztató áhítat

január 1. Újév napja 10,30h istentisztelet

január 6. Vízkereszt ünnepe 10,30h és 18h istentisztelet

január 22-29. Egyetemes imahét alkalmi esténként 18 órákor

február 25. Széllőzsa előtalálkozó Balatonbogláron

február 25. Egyházkerület nap Sopronban

március 29 – április 1. Evangélizációs sorozat, igét hirdet Ittész János nyugalmazott püspök

Fehérvárcsurgó

december 3. szombat 15h adventi kézműveskedés

december 4. vasárnap 17h adventi gyertyagyújtás a község lakóival

december 24. Szenteste 16h istentisztelet a hittanosok szolgálatával

december 25. Karácsony 9h úrvacsorai istentisztelet

Agárd

december 11. vasárnap 11h istentisztelet

december 25. karácsony 11h istentisztelet

Sárosd

december 11. vasárnap 15h istentisztelet

december 25. Karácsony 9h istentisztelet

Vasárnap reggeli istentiszteletek

A tél folyamán vasárnaponta két istentiszteletet tartunk székesfehérvári gyülekezetünkben. December 4-én még mindkét istentisztelet a templomban zajlik. Azt követően a reggeli, fél 9-kor kezdődő istentiszteletet a gyülekezeti teremben tartjuk, a délelőtti, fél 11-kor kezdődő istentiszteletet karácsonyig a templomban, januártól pedig azt is a gyülekezeti teremben. Természetesen az időjárás – a megszokottnál hidegebb vagy enyhébb idő – az istentisztelet helyszínét befolyásolhatja, azonban a két istentiszteleti időpontot mindenképpen meg szeretnénk tartani. Szeretettel várjuk hát decembertől reggeli, fél 9-es és a délelőtti, fél 11-es istentiszteleteinkre testvéreinket.